

هر مهر، دوباره آموزگار می‌شویم

● مهدی رضایی

چشم دل باز کن که جان بینی
آنچه نادیدنی است، آن بینی

گر به اقلیم عشق روی آری
همه آفاق، گلستان بینی

بر همه اهل آن زمین به مراد
گردش دور آسمان بینی

آنچه بینی، دلت همان خواهد
وانچه خواهد دلت، همان بینی

هاتف اصفهانی

صبح اولین روز مهر، پیش از آنکه زنگ مدرسه به صدا در آید، یکی از آموزگاران کنار درِ کلاس ایستاده بود. بچه‌ها یکی یکی وارد می‌شدند؛ بعضی با لبخند، بعضی با تردید و بعضی با دست‌هایی که هنوز در دست پدر یا مادرشان بود. میان همه‌ی کلاس، پسر بچه‌ای آرام پرسید: «آقا، امسال هم این کلاس، کلاس ماست؟»

شاید این پرسش ساده، یکی از عمیق‌ترین پرسش‌های آغاز هر سال تحصیلی باشد. مدرسه زمانی به «کلاس ما» تبدیل می‌شود که کودکان احساس امنیت، تعلق و دیده شدن کنند. این اتفاق، پیش از آنکه با کتاب‌ها و برنامه‌ها آغاز شود، با حضور معلم آغاز می‌شود. مهر که از راه می‌رسد، مدرسه فقط برای دانش‌آموزان تازه نمی‌شود؛ برای ما معلمان هم انگار همه‌چیز از نو آغاز می‌شود. کلاس‌ها هنوز بوی رنگ و کتاب‌های تازه می‌دهند، نیمکت‌ها منتظرند و نگاه‌های کنجکاو کودکان، پیش از آنکه اولین درس را بشنوند، دنبال این هستند که بدانند «امسال قرار است با چه کسی هم کلاس شوند؟»

تکرار نمی‌رسد. هر سال، دوباره باید یاد بگیریم، دوباره کشف کنیم و دوباره رابطه‌ای بسازیم که نامش «کلاس ما» باشد.

این روزها زیاد از «هویت حرفه‌ای معلم» سخن گفته می‌شود؛ اما شاید هویت حرفه‌ای، پیش از آنکه در تعریف‌ها و کتاب‌ها پیدا شود، در همین لحظه‌های ساده‌ی زندگی مدرسه شکل می‌گیرد؛ در لبخندی که اضطراب اولین روز را کم می‌کند، در حوصله‌ای که برای شنیدن پاسخی ناتمام داریم، در اعتمادی که به کودکی مردد می‌بخشیم و در امیدی که بی‌صدا، هر روز، در دل کلاس می‌کاریم.

هویت حرفه‌ای چیزی نیست که یک بار به دست بیاید و برای همیشه باقی بماند. این هویت هر روز در کلاس درس ساخته می‌شود؛ با هر تصمیم، هر

می‌شود که در برابر دو تهاجم خارجی، با همدلی و صبوری و ایستادگی مثال‌زدنی، از سرزمین خود پاسداری کردند. در این روزها که با شهادت امام شهید ایران آغاز شد و با جنایت مدرسه‌ی میناب و شهادت ۱۶۸ دانش‌آموز مظلوم ابتدایی همراه شد، دشمن از هیچ جنایتی فروگذار نکرد، اما آنچه بیش از هر چیز در آن روزها جلوه‌گر شد، انسجام و همراهی مردمی بود که با وجود همه‌ی دشواری‌ها، امید را از دست ندادند و نشان دادند سرمایه‌ی اصلی این سرزمین، ایمان، همبستگی و اراده‌ی مردمان آن است. بی‌تردید، حفظ و تقویت این روحیه در نسل امروز رسالتی ارزشمند است که مدرسه و معلمان نیز در تحقق آن سهمی مهم و ماندگار بر عهده دارند.

ما در رشد آموزش ابتدایی باور داریم که ساختن آینده‌ای امن، آباد و سرفراز از کلاس‌های درس آغاز می‌شود؛ از کودکانی که امروز با مهر، دانایی، مسئولیت‌پذیری و عشق به ایران پرورش می‌یابند. آرزو می‌کنیم سال تحصیلی پیش رو، سالی سرشار از آرامش، پیشرفت و موفقیت برای همه‌ی دانش‌آموزان، آموزگاران و خانواده‌های ایرانی باشد و میهن عزیزمان، همچون همیشه، در پرتو همدلی مردم، تدبیر و تلاش فرزندان، مسیر عزت، سربلندی و پیروزی را با استواری ادامه دهد.

از شما نیز دعوت می‌کنیم اگر تجربه‌ای موفق، ایده‌ای خلاقانه، روایتی از کلاس درس یا مقاله‌ای کاربردی دارید، آن را برای رشد آموزش ابتدایی ارسال کنید. این مجله زمانی زنده‌تر و اثرگذارتر خواهد بود که صدای معلمان بیشتری از گوشه‌وکنار ایران در آن شنیده شود.

امیدواریم مهر امسال، برای همه‌ی ما، فقط آغاز یک سال تحصیلی نباشد؛ آغاز فرصتی تازه برای یادگرفتن از یکدیگر، همراه‌شدن با کودکان و ساختن کلاس‌هایی باشد که سال‌ها بعد، دانش‌آموزانمان آن‌ها را نه فقط به‌خاطر درس‌هایشان، بلکه به‌خاطر حس خوب بودن در کنار یک معلم به یاد بیاورند.

از شما نیز دعوت می‌کنیم اگر تجربه‌ای موفق، ایده‌ای خلاقانه، روایتی از کلاس درس یا مقاله‌ای کاربردی دارید، آن را برای رشد آموزش ابتدایی ارسال کنید. این مجله زمانی زنده‌تر و اثرگذارتر خواهد بود که صدای معلمان بیشتری از گوشه‌وکنار ایران در آن شنیده شود.

فقط در کتاب‌ها و مقاله‌های دانشگاهی نیست؛ بسیاری از آن‌ها هر روز در کلاس‌های درس، از روستاهای دورافتاده تا مدرسه‌های پرجمعیت شهرهای بزرگ، در حال شکل گرفتن هستند. هر آموزگار روایت و تجربه‌ای دارد که می‌تواند راهی را برای همکار دیگری روشن‌تر کند.

خوشبختانه بخش مهمی از مطالب این شماره نیز به‌همت همکاران فرهنگی و آموزگاران از استان‌ها و شهرهای متعدد کشور فراهم شده است؛ همکارانی که تجربه‌های خود را با سخاوت در اختیار دیگران گذاشته‌اند تا این نشریه، بیش از آنکه یک رسانه باشد، محلی برای گفت‌وگوی حرفه‌ای معلمان ایران باشد.

در آستانه‌ی آغاز سال تحصیلی و فرارسیدن مهر، خاطره‌ی روزهایی در ذهن و دل مردم ایران زنده

گفت‌وگو، هر تجربه‌ی موفق و حتی هر اشتباهی که از آن درس می‌گیریم. شاید به همین دلیل است که آغاز سال تحصیلی فقط شروع یک تقویم آموزشی نیست؛ فرصتی است برای اینکه از خودمان بپرسیم: «امسال می‌خواهیم چه اثری در زندگی کودکانمان بگذاریم؟»

پرونده‌ی این شماره‌ی رشد آموزش ابتدایی نیز با همین نگاه شکل گرفته است. تلاش کرده‌ایم از زاویه‌های متعدد، درباره‌ی هویت حرفه‌ای، آغاز سال تحصیلی و تجربه‌ی زیستن در کلاس درس گفت‌وگو کنیم؛ نه برای آنکه نسخه‌ای آماده‌ی ارائه دهیم، بلکه برای آنکه فرصتی برای اندیشیدن، گفت‌وگو و هم‌آموزی فراهم شود.

از همان روزهای نخست انتشار این نشریه، باور داشته‌ایم که ارزشمندترین تجربه‌های آموزشی،

